

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžf/33/2015
Identifikačné číslo spisu: 8014200010
Dátum vydania rozhodnutia: 26.07.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8014200010.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Jozef Stupár, so sídlom Allendeho č. 2735/22, 059 01 Poprad , IČO 35 413 999 právne zastúpeného JUDr. Eugenom Kostovčíkom, advokátom, so sídlom Gelnická 33, Košice proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100305/1/512426/2013/5052 zo dňa 25.10.2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/1/2014-59 zo dňa 24.9.2014 v časti výroku o trovách konania a odvolaní proti súvisiacemu opravnému uzneseniu č. k. 5S/1/2014 -76 zo dňa 26.1.2015 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/1/2014-59 zo dňa 24. septembra 2014 v napadnutej časti výroku o trovách konania v spojení s opravným uznesením č. k. 5S/1/2014-76 zo dňa 26. januára 2015 potvrdzuje .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva .

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 5S/1/2014-59 zo dňa 24.9.2014 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) preskúmané rozhodnutie žalovaného označené v záhlaví tohto rozsudku a aj prvostupňové rozhodnutie Daňového úradu Prešov, pobočka Poprad, dodatočný platobný výmer č. 9712402/5/1583876/2013/Jan2 zo dňa 29.4.2013 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 780,57 € na účet právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Opravným uznesením č. k. 5S/1/2014-76 zo dňa 26.1.2015 bola upresnená formulácia výroku o náhrade trov konania v súlade s ust. § 151 ods. 8 O.s.p. tak, že žalovaný bol zaviazaný na náhradu trov konania žalobcovi vo výške 70 € (za zaplatený súdny poplatok) a ďalej na zaplatenie trov právneho zastúpenia vo výške 710, 57 € právnenmu zástupcovi v stanovenej lehote.

Podľa odôvodnenia rozsudku bola náhrada trov konania priznaná na základe uplatnenia nároku v zmysle

§ 250k ods. 2 O.s.p. a pozostávala z náhrady zaplateného súdneho poplatku 70 € a náhrady trov právneho zastúpenia uznaných v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. za účelne uplatnené v rozsahu 710, 57 € čo predstavuje tarifnú odmenu za štyri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady 130,16 € + 7,81 € režijný paušál, podanie žaloby 134 € + 8,04 € režijný paušál, žiadosť o odklad vykonateľnosti 67 € + 8,04 € režijný paušál, účasť na pojednávaní 134 € + 8,04 € režijný paušál), ďalej náhradu cestovného v súvislosti s cestou na pojednávanie podľa predloženej špecifikácie v sume 28,05 €, náhrady za stratu času v súvislosti s cestou na pojednávanie v rozsahu 67€ a DPH z priznanej náhrady trov právneho zastúpenia v sume 118,43€. Krajský súd nepriznal žalobcovi nárok na náhradu uplatnenej časti trov právneho zastúpenia pozostávajúcej z náhrady zmluvnej odmeny vo výške 40 000 €, uplatnenej na základe predloženej Zmluvy o poskytovaní právnej pomoci zo dňa 5.12.2013, uzavretej medzi žalobcom a jeho právnym zástupcom.

Výrok o náhrade trov konania odôvodnil krajský súd v zmysle § 250k O.s.p. tým, že žalobca mal v konaní úspech, a preto mu priznal náhradu trov právnej služby a náhradu hotových výdavkov podľa vyúčtovania predloženého právnym zástupcom žalobcu podľa § 11 ods. 4 a § 15 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“) - s výhradou korekcie tarifnej odmeny za žiadosť o odklad vykonateľnosti. Vzhľadom na právnu úpravu § 246c) O.s.p. v spojení s ust. § 151 ods. 5 O.s.p. a §18 ods. 1 zák. č. 655/2004 Z. z. však dospel k záveru, že ak ust. § 250k ods. 2 O.s.p. upravuje právo na náhradu trov konania žalobcu, sú nimi trovy konania upravené v § 137 O.s.p. určené podľa § 151 O.s.p. v súlade s ust. § 9 - 14 vyhl. č. 655/2004 Z. z. t.j. v rozsahu tarifnej odmeny. Zmluvná odmena dohodnutá medzi advokátom a klientom podľa zmluvy o poskytovaní právnej pomoci sa týka iba vzťahu advokát - klient, a nie je možné ju v rámci náhrady trov konania priznať.

II.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o trovách konania a z rovnakých dôvodov aj proti opravnému uzneseniu, podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že rozsudkom krajského súdu bola vec v napadnutej časti posúdená po právnej stránke nesprávne, navrhujúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil výrok o trovách konania tak, že žalobcovi prizná trovy právneho zastúpenia vo výške uplatnenej právnym zástupcom žalobcu vo výpočte trov právneho zastúpenia z 25.9.2014.

V odvolaní uviedol, že si uplatnil právo na náhradu všetkých trov súdneho konania vrátane všetkých nákladov právneho zastupovania s poukazom na § 250k ods. 2 <. O.s.p., nakoľko mal za to, že žalovaný po zrušení jeho rozhodnutia rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vydal nové rozhodnutie, v ktorom bez toho, aby došlo k zmene skutkového alebo právneho stavu, sa odchyľil od právneho názoru vysloveného v rozsudku súdu. Namietal, že napadnutý výrok o trovách konania nie je založený na dostatočných a právne relevantných dôvodoch zodpovedajúcich konkrétnym okolnostiam prerokovanej veci, čo nezodpovedá zásade spravodlivosti obsiahnutej v práve na spravodlivé súdne konanie, ktoré vyplýva z čl. 46 <. Ústavy SR. Zdôraznil, že povinnosť žalovaného nahradiť žalobcovi všetky trovy vyplýva z ustanovenia § 250k ods. 2 <. O.s.p., v ktorom slovné spojenie „uloží súd“ znamená, že sa nejedná o možnosť, ale o povinnosť súdu takto postupovať, ak boli splnené tam ustanovené podmienky. Ak krajský súd nevyhovел požiadavke žalobcu uložiť žalovanému povinnosť nahradiť všetky trovy súdneho konania, mohol a mal takýto výrok založiť na dôvodoch, z ktorých by jednoznačne vyplývalo, že správny orgán sa neodchýľil od právneho názoru vysloveného v prvom rozsudku, alebo že došlo k zmene skutkového alebo právneho stavu. Súd však v odôvodnení rozsudku výslovne uvádza, že námietka žalobcu, že správca dane aj žalovaný neakceptovali právny názor vyslovený vo vyššie uvedenom rozsudku NS SR sp. zn. 3Sžf 85/2013, je dôvodná. Na povinnosť uložiť správny orgán náhradu všetkých trov súdneho konania v zmysle § 250k ods. 2 <. O.s.p. treba nazerať ako na osobitný sankčný prostriedok postihujúci žalovaného za to, že nepostupoval v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 4 <. O.s.p. Pokiaľ by sa prijal súdom interpretovaný výklad ustanovenia § 18 ods. 1 vo vzťahu k ust. § 250k ods. 2 O.s.p., potom samotné ustanovenie § 250k ods. 2 O.s.p. by bolo bezpredmetné, v praxi neaplikovateľné, čo by bolo v rozpore s materiálnou koncepciou právneho štátu.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/1/2014-59 zo dňa 24.9.2014 rozsahu napadnutom odvolaním ako vecne správny potvrdil.

III.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP, odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 <. O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 <. veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 <. O.s.p. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné v danom prípade vyhovieť.

Podľa § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 250ja ods. 4 <. O.s.p. súd prvého stupňa aj správny orgán sú viazané právnym názorom odvolacieho súdu, ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

Podľa § 250k ods. 1 <.> O.s.p. ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Ak bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené z dôvodu podľa § 250j ods. 3, súd žalobcovi prizná úplnú náhradu trov konania. Môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 250k ods. 2 O.s.p. ak po zrušení rozhodnutia správneho orgánu došlo k vydaniu nového rozhodnutia, ktoré sa k novej žalobe opäť zrušilo preto, že sa správny orgán odchyľil od právneho názoru vysloveného v prvom rozsudku súdu bez toho, aby došlo k zmene skutkového alebo právneho stavu, uloží súd správne orgánu, aby žalobcovi nahradil všetky trovy súdneho konania.

Podľa § 137 <. O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 1 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, vyhláška upravuje spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom na základe dohody alebo ustanovenia na to oprávneným orgánom. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom (ďalej len "zmluvná odmena"); ak nedôjde k dohode, na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene (§ 9 až 14).

Podľa § 2 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí právnych služieb môže advokát dohodnúť s klientom spôsob

a výšku zmluvnej odmeny. Výška zmluvnej odmeny nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 5 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, paušálna odmena sa môže dohodnúť

a) za poskytovanie právnych služieb v určitom časovom období alebo na neurčitý čas,

b) za úplné vybavenie veci alebo súboru vecí.

Podľa § 9 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak. Podľa ods. 2 základná sadzba tarifnej odmeny sa môže znížiť alebo zvýšiť v prípadoch uvedených v tejto vyhláške.

Podľa § 18 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, advokát upozorní klienta pri rokovaní o zmluvnej odmene na to, že pri určení trov konania, ktorých náhrada sa priznáva proti inej fyzickej osobe alebo právnickej osobe, sa odmena advokáta určí podľa ustanovení tejto vyhlášky o tarifnej odmene.

IV.

Procesným predpokladom na priznanie náhrady trov konania podľa § 250k ods. 2 <. O.s.p. je zrušenie nového rozhodnutia správneho orgánu kvôli tomu, že správny orgán nerešpektoval právny názor vyslovený v prvom rozsudku súdu, ktorým sa zrušilo skôr napadnuté rozhodnutie bez toho, aby sa zmenil skutkový alebo právny stav. Z tohto ustanovenia je zrejmé, že sa nahradia aj iné ako účelne vynaložené trovy tohto nového konania. Právny názor, ktorý má mať zaväzujúci účinok, je názor, o ktorý sa priamo opiera výrok. Zaväzujúci účinok nemajú právne názory súdom mimochodom vyslovené, ktoré obvykle hlavné rozhodovacie dôvody sprevádzajú podpornou argumentáciou.

Predmetom súdneho prieskumu v konaní sp. zn. 5S/1/2014 bola správnosť rozhodnutia vo veci určenia rozdielu dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2002, ktorým správca dane určil žalobcovi rozdiel dane z príjmu v sume 231 963,81 €.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku č.k. 5S/1/2014-59 zo dňa 24.9.2014 vyplýva, že rozhodnutie žalovaného č. 1100305/1/512426/2013/5052 zo dňa 25.10.2013 v spojení s rozhodnutím príslušného správcu dane č. 9712402/5/1583876/2013/Jan2 zo dňa 29.4.2013 bolo zrušené z dôvodu v zmysle § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. (rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov) pričom krajský súd postupu a rozhodnutiu žalovaného vytkol, že z neho nevyplyva, ako sa správne orgány riadili právnym názorom NS SR vysloveným v rozhodnutí 3Sžf 85/2007, prípadne ako sa s týmito právnym názorom a námietkami žalobcu vyrovnali. V dôsledku takéhoto postupu odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu nespĺňa kritériá uvedené v § 63 ods. 5 daňového poriadku. Úlohou žalovaného bude v ďalšom konaní postupovať v súlade s právnym názorom vysloveným v rozhodnutí 3Sžf/85/2007 zo dňa 23.10.2008.

Rozsudkom NS SR sp. zn. 3Sžf/85/2007 zo dňa 23.10.2008 bolo vo vecne súvisiacom predchádzajúcom konaní zmenený zamietajúci rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1S/9/2006 zo dňa 25.9.2007, z dôvodu, že Najvyšší súd SR sa nestotožnil s právnym vyhodnotením preukázateľnosti daňových výdavkov vo výške 6.981 480 Sk (neuznaných z dôvodu právnej vady v záväzkovom vzťahu), nakoľko nebolo daňovému subjektu umožnené preukázať materiálnu existenciu výdavku, nakoľko aj následne možno zisťovať vecnú súvislosť s dosiahnutím, zabezpečením, udrжанím príjmov. Vyslovil záväzný právny názor, že pokiaľ sú doklady o takomto výdavku použité ako pomôcka, nemôžu byť vyradené iba z titulu právnych väd týkajúcich sa záväzkového vzťahu subjektov, obsahom ktorého je výdavok ako plnenie jednej zo strán, pokiaľ takéto plnenia neboli účastníkmi navzájom vrátené ako bezdôvodné obohatenie a žalobcovi musí byť umožnené preukázanie materiálnej existencie daňového výdavku.

Po vrátení veci na ďalšie konanie správca dane (majúci vedomosť o odcudzení účtovných dokladov žalobcu za rok 2002) vyzval žalobcu na predloženie účtovných a iných dokladov, prípadne na rekonštrukciu účtovníctva za zdaňovacie obdobie 2002, nie však na preukázanie materiálnej existencie sporného výdavku od spoločnosti Gerlach s.r.o.. Vzhľadom na to, že úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov, vrátane odôvodnenia rozhodnutia, bolo preskúmané rozhodnutie zo dňa 25.10.2013 zrušené so záväzným právnym názorom o povinnosti rešpektovať právny názor NS SR vyslovený v rozsudku 3Sžf/85/2007 zo dňa 23.10.2008.

V.

Vyššieuvedeným je nepochybne preukázané, že dôvodom zrušenia preskúmaného rozhodnutia žalovaného zo dňa 25.10.2013 bola jeho nepreskúmateľnosť a nedostatočné odôvodnenie spôsobené nerešpektovaním záväzného právného názoru NS SR ohľadne povinnosti doplnenia dokazovania v časti umožnenia preukázania materiálnej existencie sporného daňového výdavku a právného vyhodnotenia materiálnej preukázateľnosti sporného daňového výdavku. Saňové orgány nerešpektovali záväzný právny názor vyslovený v rozsudku 3Sžf/85/2007, ktorým bolo zrušené predchádzajúce rozhodnutie vo veci určenia rozdielu DPH za zdaňovacie obdobie 2002, bez toho, že by došlo k zmene skutkového alebo právného stavu. Najvyšší súd sa stotožňuje so žalobcom v tom, že popísaný postup správneho orgánu je dôvodom na aplikáciu ust. § 250k ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania, nestotožňuje sa však s výkladom obsahu pojmu „trovy konania“ v zmysle ich vyčíslenia predloženého právnym zástupcom žalobcu.

VI.

Do okruhu trov konania v zmysle §246c O.s.p. v spojení s § 137 O.s.p., o náhrade ktorých sa v zmysle osobitnej úpravy § 250k O.s.p. rozhoduje, patria aj trovy právného zastúpenia.

Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania podľa § 250k O.s.p sa aplikuje všeobecné kritérium procesného úspechu (§ 250k ods. 1 veta prvá O.s.p.) v kombinácii s preukázaním účelnosti vynaložených trov, s možnosťou moderácie výšky priznanej náhrady z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Pre osobitne stanovené prípady neodôvodneného nerešpektovania záväzného právného názoru vysloveného v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí, vedúceho v konečnom dôsledku k zrušeniu rozhodnutia správneho orgánu, zákon v ods. 2 ako určitú sankciu ukladá súdu priznať žalobcovi nárok na náhradu všetkých trov konania, čo sa konštantne vykladá ako povinnosť priznať žalobcovi nárok nielen na náhradu účelne vynaložených trov konania ale aj nárok nielen na náhradu neúčelne vynaložených trov konania.

Podstatou právného problému v danej veci je to, či na účely rozhodovania podľa ust. § 250k ods. 2 O.s.p. možno do kategórie „všetky trovy konania“ zahrnúť aj zmluvnú odmenu 40 000 € dohodnutú medzi advokátom a jeho klientom v čl. II Zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 5.12.2013, ktorá bola dojednaná za zastupovanie klienta v danej veci pred všeobecnými súdmi, pričom platnosť a účinnosť zmluvy bola stanovená do vyčerpania všetkých právnych možností pred všeobecnými súdmi v zmysle právnych predpisov, pokiaľ sa zmluvné strany nedohodnú inak. V čl. V. ods. 4 advokát vyhlásil, že v prípade splnenia podmienok podľa § 250k ods. 2 O.s.p. si bude dohodnutú odmenu uplatňovať v súdnom konaní. Zároveň v súlade s ust. § 18 vyhl. č. 655/2004 Z. z. upozornil svojho klienta, že v prípade určenia trov konania, ktorých náhrada sa priznáva voči inej fyzickej osobe alebo právnickej osobe sa výška odmeny advokáta určí podľa ust. § 9 - 14 vyhl. č. 655/2004 Z. z.

Vyhláška č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb rozlišuje zmluvnú odmenu (§§ 2- 8, t.j. hodinová odmena, paušálna odmena, podielová odmena), tarifnú odmenu (§§9 - 14) a tarifnú odmenu v osobitných prípadoch. Na účely náhrady trov konania v jednotlivých druhoch súdnych a iných konaní je výslovne upravená tarifná odmena, s čím korešponduje aj povinnosť upozornenia klienta v zmysle § 18. Z vyššieuvedeného vyplýva, že pri rozhodovaní podľa § 250k ods. 2 O.s.p. môže byť žalobcovi v rámci náhrady trov konania priznaná iba náhrada trov

právneho zastúpenia predstavujúca súčet tarifných odmien a súvisiacich nárokov za jednotlivé úkony, účelne ako aj neúčelne vykonané (napr. nedôvodne opakované alebo nevyžiadané podania). Nie je však žiaden dôvod na priznanie nároku na náhradu dojednanej paušálnej odmeny, ktorá je jedným druhom zmluvnej odmeny. Nemožno opomenúť, že inštitút zmluvnej odmeny je výslovne upravený iba ako vzťah medzi zástupcom a zastúpeným. Za situácie, keď všeobecná zákonná úprava obsahuje racionálny a všeobecne použiteľný mechanizmus spôsobu výpočtu odmeny za zastupovanie v súdnom konaní, nie je žiadny logický, racionálny ani legálny dôvod na prenášanie dôsledkov možnosti dohody o fakticky ničím neobmedzenej výške zmluvnej odmeny na protistranu v súdnom konaní.

VII.

Vychádzajúc z uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 219 ods. 1 O.s.p. s použitím ustanovenia § 246c ods. 1 <. vety prvej O.s.p. rozsudok krajského súdu v napadnutej časti výroku o trovách konania v spojení s opravným uznesením ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p., tak že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko žalobca v tomto konaní nebol úspešný a žalovanému žiadne trovy konania nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 <. veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.